

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Олеся Гончара
ФІЗИКО-ТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА "МЕХАНОТРОНІКА"

ЗАТВЕРДЖУЮ

проф. Ректор ДНУ,
М.В. Поляков

« » 2016р.

УЗГОДЖЕНО

проф. С.О. Проректор,
Чернецький

« 1 » 02 2016р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНИХ ФАХОВИХ ВИПРОБУВАНЬ
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ:**

131 „Прикладна механіка”,
освітня програма „Роботомеханічні системи та комплекси”
за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста
та за рівнем магістра

Розглянуто та затверджено на засіданні кафедри „Механотроніка”
Протокол № 8 від 19 січня 2016р.

Зав. кафедри, професор Приходько О.А.

Розглянуто та затверджено на засіданні Вченої ради фізико-технічного факультету
Протокол № 8 від 26 січня 2016р.

Декан, професор Петренко О.М.

2016

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Фахові вступні випробування мають на меті забезпечити рівні можливості випускників ОКР *бакалавр* для вступу на ОКР *спеціаліст, магістр*; при цьому ефективно перевірити рівень професійних знань студентів та вміння їх використовувати при рішенні конкретних професійних та соціально-виробничих задач.

До здачі вступних випробувань допускаються студенти, які виконали повністю навчальний план за ОКР *бакалавр* і отримали диплом бакалавра за напрямом підготовки 6.050501 „Прикладна механіка”.

Головним завданням вступних фахових випробувань є виявлення у вступників спеціальних знань і практичних навичок з комплексу фахових навчальних дисциплін.

Для вступників на ОКР *спеціаліст, магістр* зі спеціальності 7.05050103, 8.05050103 “Роботомеханічні системи та комплекси” цей комплекс включає дисципліни:

1. Гідравліка, гідро- та пневмоприводи
2. Електротехніка, електроніка та мікропроцесорна техніка
3. Теорія механізмів і машин
4. Математичний аналіз
5. Теоретична механіка.

Студент, після засвоєння освітньо професійної програми підготовки бакалаврів має:

знати

- принципи дії основних складових частин гідро-, та пневмоприводів,
- основні припущення, які використовуються при складанні математичних моделей руху складових частин гідро-, та пневмоприводів,
- основні режими руху робочих рідин і газів,
- закони, що описують електричні кола постійного та змінного струму,
- принципи дії основних напівпровідникових пристроїв,
- принципи дії основних мікропроцесорних систем,
- основні види механізмів, їх кінематичні та динамічні властивості,
- принципи роботи окремих механізмів і їх взаємодію у машині,
- основні типи механізмів та їх класифікацію,
- теоретичні положення з аналізу та синтезу механізмів, методи розробки розрахункових схем,
- основні поняття математичного аналізу такі як границя та неперервність функції, диференційовність, екстремум, первісна функції та інтеграл, елементи математичної теорії поля,
- основні постулати Ньютона,
- принципи Гамільтона та Даламбера,
- основні закони збереження,
- метод фазової площини,
- задачі двох,
- тензор інерції твердого тіла,
- кінематичні та динамічні рівняння Ейлера.

вміти

- складати математичні моделі основних елементів гідро-, та пневмоприводів,
- оцінювати сталість руху та якість основних складових частин гідро-, та пневмоприводів, як ланок САР,
- складати математичні моделі електричних кіл постійного та змінного струму,
- проводити синтез основних мікропроцесорних систем, та напівпровідникових систем,
- знаходити оптимальні параметри механізмів по заданих кінематичних і динамічних властивостях з використанням сучасної обчислювальної техніки,

- визначити клас і порядок механізму,
- проводити структурний аналіз механізмів,
- визначати кінематичні лінійні характеристики точок ланок і кутові характеристики ланок,
- проводити розрахунки відомими методами зовнішніх сил і моментів та внутрішніх сил, що діють у кінематичних парах, а також врівноважуючого моменту на головному валу механізму,
- проводити синтез плоских механізмів з вищими кінематичними парами,
- здійснювати розрахунково-графічні роботи, використовуючи державні стандарти,
- обирати математичні методи, прийоми математичного аналізу для розв'язання фізичних задач,
- будувати функцію Лагранжа та записувати рівняння Лагранжа,
- знаходити частоти малих коливань у випадку одновимірного руху матеріальної точки,
- проводити аналіз характеру руху у випадку центральних потенціалів,
- обчислювати тензори інерції твердих тіл.

ГІДРАВЛІКА, ГІДРО- ТА ПНЕВМОПРИВОДИ

1. Конструктивні особливості розподілювачів, принципи їх дії.
2. Схеми гідроприводів з дросельним та об'ємно-дросельним регулюванням. Принципи дії.
3. Схеми гідроприводу з об'ємним регулюванням, принципи дії.
4. Аксіальні роторні поршневі насоси та гідромотори. Кінематичні та конструктивні схеми. Продуктивність аксіальних машин.
5. Радіальні роторні поршневі насоси та гідромотори. Кінематичні та конструктивні схеми. Продуктивність роторних машин.
6. Пластинчасті, шестеренні насоси і гідромотори. Кінематичні та конструктивні схеми. Продуктивність роторних машин.
7. Електромеханічні перетворювачі. Рівняння руху.
8. Розподілювачі типу "сопло-заслінка". Рівняння руху якоря пристрою.
9. Рівняння руху поршня.
10. Рівняння витрат рідини.
11. Термодинамічні процеси в газах.
12. Динаміка потоку газу. Рівняння Ейлера.
13. Рівняння масової витрати повітря. Визначення пропускної здатності пневмолінії.

ЕЛЕКТРОТЕХНІКА, ЕЛЕКТРОНІКА ТА МІКРОПРОЦЕСОРНА ТЕХНІКА

1. Електричні кола постійного струму. Струм, напруга, опір. Закони Ома, закони Кірхгофа.
2. Магнітні кола. Величини, що характеризують магнітні властивості речовини. Індукційна та силова дії магнітного поля.
3. Однофазні електричні кола змінного струму. Середнє та діюче значення синусоїдальних величин. Трикутник струмів, опорів, потужностей. Активна та реактивна потужності. Коефіцієнт потужності.
4. Багатофазні (трьохфазні) електричні кола змінного струму. Отримання багатофазної (трьохфазної) системи е.р.с. З'єднання фаз трикутником. З'єднання фаз зіркою. Потужність трьохфазної системи.
5. Трансформатори. Принцип дії, основні співвідношення.
6. P-N переходи у напівпровідникових діодах та біполярних транзисторах.
7. Польові транзистори.
8. Тиристори. Принцип дії, застосування у системах автоматики.
9. Підсилювачі постійного струму і зворотні зв'язки у них. Диференційні каскади підсилювачів постійного струму. Операційний підсилювач.

10. Робота операційного підсилювача у аналогових та цифрових пристроях. Генератори електричних сигналів.
11. Булева алгебра. Функції, закони алгебри логіки, правило де Моргана.
12. Компоненти мікропроцесорних систем. Тригери, регістри, лічильники. Шифратори та дешифратори. мультиплексори та демультимплексори, суматори, арифметико-логічний пристрій (АЛП), ОЗП.
13. Поняття про мікропроцесори. Принципи побудови мікропроцесорних систем керування.

МАТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ

1. Послідовності, границі функції однієї дійсної змінної, неперервні функції.
2. Похідні та інтеграли. Похідні вищих порядків.
3. Числові, функціональні і степеневі ряди та їх збіжність.
4. Функції багатьох змінних. Похідні від функцій багатьох змінних. Елементи аналізу в метричних просторах.
5. Кратні, криволінійні і поверхневі інтеграли, їх застосування.
6. Ряди Фур'є. Інтеграл Фур'є.

ТЕОРІЯ МЕХАНІЗМІВ І МАШИН

1. Структурний аналіз механізмів.
2. Кінематичний аналіз важільних механізмів.
3. Силовий аналіз механізмів.
4. Синтез кулачкових механізмів.
5. Синтез зубчастих механізмів.
6. Динаміка механізмів.
7. Промислові роботи-маніпулятори.

ТЕОРЕТИЧНА МЕХАНІКА

1. Аксиоми статички.
2. В'язі та їх реакції.
3. Умови рівноваги системи збіжних сил.
4. Основна теорема статички.
5. Умови рівноваги просторової системи сил.
6. Способи визначення руху точки.
7. Визначення руху твердого тіла.
8. Швидкість та прискорення матеріальної точки та твердого тіла.
9. Складний рух точки та твердого тіла.
10. Задачі динаміки точки та твердого тіла.
11. Прямолінійні коливання точки.
12. Динаміка системи.
13. Загальні теореми динаміки точки та системи.
14. Динаміка твердого тіла.
15. Аналітична статика.
16. Аналітична динаміка.
17. Рівняння Лагранжа другого роду.

Структура білету

Вступні фахові випробування передбачають виконання тестових завдань та тривають 90 хв.

Кожний тест для **фахових випробувань** формується з двадцяти п'яти тестових запитань. Всі тести представляють собою запитання та чотири варіанта відповіді, вірною є лише одна відповідь, яку необхідно виділити. Кожен білет містить 25 тестових питань, база тестів поділена на 5 розділів та при формуванні білету в нього з кожного розділу поміщається по 5 питань, кожне оцінюється по 4 бали.

Розділ 1 містить питання з дисципліни “Гідравліка, гідро- та пневмоприводи”, розділ 2 містить питання з дисципліни “Електротехніка, електроніка та мікропроцесорна техніка”, розділ 3 містить питання з дисципліни “Теорія механізмів і машин”, розділ 4 містить питання з дисципліни “Математичний аналіз”, розділ 5 містить питання з дисципліни “Теоретична механіка”.

Підсумкова оцінка якості складання вступних випробувань студентом визначається підсумовуванням отриманих балів. Максимальна кількість балів дорівнює 100.

Шкала оцінювання:

90 - 100 балів – відмінно (А);

82 - 89 балів – добре (В);

75 - 81 балів - добре (С);

64 – 74 балів – задовільно (D);

60 – 63 балів – задовільно (E);

0 – 59 балів – незадовільно (F, FX).

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гамынин Н.С. Гидравлический привод систем управления. – М.: Машиностроение, 1972.
2. Герц Е.В., Зениченко В.П., Крейнин Г.В. Синтез пневматических приводов. – М.: Машиностроение, 1966
3. Герц Е.В., Кудрявцев А.И., Ложкин О.В. и др. Пневматические устройства и системы в машиностроении. Справочник. – М.: Машиностроение, 1981.
4. Дмитриев В.Н., Городецкий В.П. Основы пневматики. – М.: Машиностроение, 1973.
5. Никитин О.Ф., Холин К.М. Объемные гидравлические и пневматические приводы. – М.: Машиностроение, 1981.
6. Шептун Ю.Д., Липицкий С.Г. Гидравлические и пневматические приводы промышленных роботов. Днепропетровск: Изд-во ДГУ, 1986.
7. Бессонов Л.А. Теоретические основы электротехники М.: Высш. шк., 1984.
8. Касаткин А.С. Основы электротехники М. - Л., Энергия, 1966.
9. Пиотровский Л.М. Электрические машины - Л., Энергия, 1974.
10. Электротехника / А.П. Трегуб; Под ред. Э.В. Кузнецова. – К.: Вища шк. Головное изд-во, 1987.
11. Артоболевский И.И. Теория механизмов и машин. – М.: Наука, 1988. – 640 с.
12. Артоболевский И.И., Эдельштейн Б.В. Сборник задач по теории механизмов и машин. – М.: Наука, 1975. – 256 с.
13. Бабанина Т.А., Мамаев А.Н. Теория механизмов и машин: Учебник. – М: Экзамен, 2008. – 256 с.
14. Гедвилло А.И., Рудской В.Д., Обернихин С.А. Теория механизмов и машин. Лабораторные работы. – К.: Вища школа, 1984. – 102 с.
15. Кіницький Я.Т. Короткий курс теорії механізмів і машин: Підручник для інж. – техн. спец. – 2-е вид., перероб. – Львів: Афіша, 2004. – 272 с.
16. Кіницький Я.Т. Теорія механізмів і машин. – К.: Наукова думка, 2002. – 660 с.
17. Кореняко О.С. Теорія механізмів і машин. – К.: Вища школа, 1987. – 206 с.
18. Семёнов Ю.А., Евграфов А.Н., Коловский М.Н. Теория механизмов и машин: Учебное пособие. – 2-е изд., перераб. – М: ИЦ Академия, 2008. – 560 с.
19. Семин М.И., Поболь О.Н., Махова Н.С. Основы теории механизмов и машин: Учебн. пособ. для техн. вузов. – М: ГИЦ Владос, 2006. – 287 с.
20. Смелягин А.И. Теория механизмов и машин: Учебное пособие. – М.: ИНФРА – М; Новосибирское изд - во НГТУ, 2007. – 263 с.
21. Джур Є.О., Сокол Г.І, Горбенко Є. В., Рибалка Т.В. Розрахунок коливань та дослідження динамічних процесів у системі металорізальних верстатів. Навчальний посібник. - Дніпропетровськ, ДНУ, 2012 – 72с.

22. Сокол Г.І., Дудніков В.С., Алексеєнко С.В., Давидова А.В., Хоріщенко О.А. Проектування та розрахунки зубчастих передач з використанням комп'ютерних технологій. Навчальний посібник. - Дніпропетровськ, Поліграфія, 2015 – 215с.
23. Сокол Г.І., Дудніков В.С. Проектування плоских важільних механізмів з використанням АУТОСад. Навчальний посібник. – Поліграфія, 2014.- 208 с.
24. Л. Д. Ландау, Е.М.Лифшиц. Механика. М.: Наука, 1988.
25. Г. Голдстейн. Классическая механика. М.: Наука, 1975.
26. А. Ф. Федорченко. Классическая механика. Киев, “Вища школа”, 1983.
27. Л. Г. Гречко, В. И. Сугаков, О. Ф. Томасевич, А. М. Федорченко. Сборник задач по теоретической физике. М.: “Высшая школа”, 1984.
28. Бутенин Н.В., Лунц Я.Л., Меркин Д.Р. Курс теоретической механики : В 2 т. - М.: Наука, 1985. - Т. 1. - 240 с.; Т. 2. - 496 с.
29. Бухгольц Н.Н. Основной курс теоретической механики: В 2 т. - М.: Наука, 1967. - Т. 1- 468 с.; Т. 2 - 332 с.
30. Никитин Н.Н. Курс теоретической механики. - М.: Высш. шк. - 607с.
31. Павловский М.А., Акинфиева М.А., Бойчук О.Ф. Теоретическая механика : В 2 т. – К.: Вища шк., 1989. - Т. 1. - 351 с.; Т. 2. - 468 с.
32. Сборник заданий для курсовых работ по теоретической механике/ Под. ред. А.А. Яблонского. - М.: Высш. шк., 1986. - 367 с.
33. Сборник коротких задач по теоретической механике / О.Э. Кепе, Я.А. Виба, О.П. Грапис и др. - М. : Высш. шк., 1989. - 368 с.
34. Валеев К. Г. та ін. Вища математика: Навч.-метод. посіб. для самот. вивч. дисциплін. — К.: КНЕУ, 1999.
35. Вища математика: Зб. задач / За ред. В. П. Дубовика, І. І. Юрика. — К.: А.С.К, 2001.
36. Вища математика: Підручник: У 2 кн. / За ред. Г. Л. Кулініча. — К.: Либідь, 2003.
37. Городній М. Ф., Митник Ю. В., Кашпіровський О. І. Основи математичного аналізу — К.: КМ “Академія”, 2004. —Ч.1.
38. Дороговцев А. Я. Математичний аналіз. — К.: Либідь, 1993. — Ч.1.
39. Дороговцев А. Я. Математичний аналіз. — К.: Либідь, 1993 — Ч.2.
40. Дубовик В. П., Юрик І. І. Вища математика. — К.: Вища шк., 1993.
41. Ильин В. А., Садовничий В. А., Сендов Б. Х. Математический анализ, — М.: Наука, 1979.
42. Колмогоров А. М., Фомін С. В. Елементи теорії функцій та функціонального аналізу. — К.: Вища шк., 1974.